

kommande hør bort uden at nyde Noget af Overlevelsesrenten, eller hvis han flytter fra Kommunen andetsfædshen, for at nyde det, der saaledes var samlet op her i Kommunen. Jeg har allerede bemærket, at Udvalgets Fleertal heller ikke kan tiltræde det under Nr. 23 stillede Forslag, der gaaer ud paa, at Arv skal være underkastet Communalbeskatning. Med Hensyn til § 8 er der under Nr. 24 stillet et Endringsforslag, som gaaer ud paa, at Ordene „samt af Overdragelse af Næringsberettigelse“ skulle udgaae. Jeg antager, at dette Endringsforslag er støttet derpaa, at det i Almindelighed maa anses for ulovligt at overdrage Næringsberettigelse til Andre, men der kunde jo vel tænkes Omstændigheder, hvorunder en saadan Overdragelse med Bifald af høiere Autoriteter kunde anses for berettiget, navnlig maaskee, hvor der var en reel Rettighed. Jeg seer mig ikke istand til at opgive noget saadant Tilfælde, men der er dog derfor neppe tilstrækkelig Grund til at lade disse Ord gaae ud. Forslaget under Nr. 25 er bortfaldet. Forslaget under Nr. 26 staaer i Forbindelse med det under Nr. 21 stillede Forslag og maa dele Skæbne med det, og det Samme gjelder om Forslaget under Nr. 27. Forslaget under Nr. 28 staaer ligeledes i Forbindelse med den Anskuelse, at Indkomster, der anvendes til Capitalisering, ikke skulle være underkastede Indkomstbeskatning; hvis det antages, vil nu deraf flyde, at man dog idetmindste bør beskaffe saadanne henlagte Indtægter, naar de siden fortaeres som løbende Indtægter. Under Nr. 29 er der af Udvalget stillet et Forslag, som gaaer ud paa at undgaae en Misforstaaelse, der muligt kunde flyde med Hensyn til de Skatter, som skulle kunne drages fra Indtægten, idet deri aabenbart ikke er indbefattet saadanne Skatter som Brændeviinsafgift eller Toldafgift eller andre indirecte Afgifter, der jo mange Gange kunne overstige den Indtægt, en Mand har af sin Bedrift. Forslaget under Nr. 30 staaer ligeledes i Forbindelse med et af de tidligere berørte Forslag og slutter sig dertil. Forslaget under Nr. 31 har Udvalget heller ikke kunnet tilraade, det gaaer ud paa, at der af de Indtægter, hvoraf der svares Skat, maa frabrages Afdrag paa Capitalgjæld. Den, der

betaler sin Gjæld, forsøger jo sin Formue, og man har derfor antaget, at der burde svares Afgift af de Indkomster, der anvendes til Betaling af Gjæld. Endnu mindre synes der at være Grund til at unddrage fra Beskatningen Gaver til Personer udenfor Huusstanden; det er maaskee tvivlsomt, om saadanne Gaver ere indbefattede under Ordene i § 7, men de synes dog at være Noget, som anvendes til egen Behagelighed. Med Hensyn til § 9 er der stillet forskellige Forslag, som Udvalget ikke kan tiltræde. Der er nemlig under Nr. 33 A. stillet et Forslag, der gaaer ud paa, at der skal undtages saadanne Instituter eller Myndigheder, for hvilke særegne Bestemmelser maatte hjemle en Undtagelse. Naar man overhovedet vil have en Regel som denne, synes den saavidt mulig at burde være uden Undtagelse, og at det ialtsald bør komme an paa en nærmere Undersøgelse, om en Undtagelse bør bevilges eller ikke, men ikke just paa de Bestemmelser; der muligviis findes i tidligere Lovgivninger, der ikke have haft et saadant Tilfælde for sig som det, der her nu indtræder, nemlig at man af offentlige Myndigheder, der ere forpligtede til at bevare Tausked, ønsker at faae Oplysninger angaaende Forhold, der staae i Forbindelse med de Gjenstande, de have at behandle. Endnu mindre troer Udvalget at kunne tiltræde Forslaget under b, som gaaer ud paa, at det ikke skulde være Indenrigsministeriet, men Domstolene, der skulde afgjøre, om et Institut var pligtigt til at meddele Oplysninger eller ikke; det vil sees, at derved vilde Lovgivningens Bestemmelser faa at sige blive ganske bethydningsløse, naar det nemlig skulde undergives Domstolenes Afgjørelse, om Lovgivningen overhovedet var anvendelig eller ikke. Det vil endvidere sees, at der vilde hængaae overmaade lang Tid, inden en saadan Afgjørelse kunde finde Steb, og derved maaskee Hensigten med Begjæringen om Oplysninger aldeles ikke opnaaes. Udvalget formener, at der i den Henseende er sørget tilstrækkeligt for, at der ikke skeer noget Utilbørligt, at det er overladt Indenrigsministeriet at afgjøre, om Oplysningerne bør meddeles eller ikke. Forslaget under Nr. 32 gaaer ud paa, at § 9 i det Hele skulde gaae ud. Udvalget har heller